

Arrest

nr. 73 147 van 12 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 11 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). In 2001 werd u lid van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). Sinds 2004 was u secretaris van 'ward' 24 (wijk 24) in Dhaka voor de "BNP". U zou begin 2008 geslagen zijn door personen van de 'Awami-League'. U zou ernstig gewond geraakt zijn. Vervolgens dook u onder bij uw tante in Dhaka. U keerde soms terug naar uw woning in Dhaka. In 2009 zou de president van uw 'ward' opgepakt en vermoord zijn door het "Rapid Action Battalion" ("RAB"). U zou vernomen hebben van uw vriend (M.) dat u gezocht zou worden door de "RAB". U zou Bangladesh verlaten hebben twee of drie dagen voor u in België aankwam. Via een transit in Dubai kwam u per vliegtuig aan in Italië. In Italië nam

u een bus, waarmee u door Frankrijk en Zwitserland reisde, naar België. U diende hier op 30 augustus 2010 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een partijbrief, een kopie van een medisch rapport, diverse krantenartikels en twee enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Uw vrees is tweeledig. Enerzijds kent u een vrees voor de Awami-League omdat ze u sloegen. Anderzijds vreest u het "RAB" ("Rapid Action Battalion") omdat u zou gezocht worden.

Aangaande uw vrees ten overstaande van het "RAB" dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u niet weet of er een arrestatiebevel tegen u is uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.15). U weet ook niet of u formeel zou zijn aangeklaagd (zie gehoorverslag CGVS p.14). Nochtans vermeldt uw partijbrief uitdrukkelijk dat er een arrestatiebevel tegen u zou zijn opgesteld, alsook een klacht (zie document 2, groene map). Het is dan ook merkwaardig dat u niet eens weet of er een arrestatiebevel is uitgevaardigd tegen u. Dat uw verklaringen niet gelijklopend zijn met de inhoud van uw documenten, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien hebt u zich ook nooit geïnformeerd of er een klacht tegen u werd ingediend (zie gehoorverslag CGVS p.15), hetgeen verder uw relaas ondermijnt. U legde ook geen juridische documenten voor aangaande uw beweerdde problemen. Wat hier ook van zij, u woonde vanaf het midden van 2008 bij uw tante in Dhaka tot aan de dag van uw vertrek uit Bangladesh, een periode van bijna twee jaar (zie gehoorverslag CGVS p.12). In die periode keerde u zelfs soms terug naar uw woning. U gaf aan dat niemand u ooit heeft gezocht bij uw tante (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dat u nog voor zulke lange periode in Dhaka verbleef bij een familielid, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het beweerdde feit dat u wordt gezocht door het "RAB".

Aangaande uw vrees ten overstaande van de Awami-League dient te worden opgemerkt dat die gebaseerd is op uw profiel als lid van de BNP. Hier kan echter weinig geloof aan gehecht worden. Zo stelde u foutief dat "BNP" staat voor 'Bangladesh National Party' in plaats van 'Bangladesh Nationalist Party' (zie gehoorverslag CGVS p.5). Het is ook merkwaardig dat u de exacte datum van de laatste nationale verkiezing in Bangladesh niet kan aangeven en dat u niet bent gaan stemmen, terwijl u een functie had in uw partij (zie gehoorverslag CGVS p.7). Ondanks de vraag om concrete voorbeelden te geven van uw activiteiten als secretaris bleef u vaag en algemeen (zie gehoorverslag CGVS p.6). U gaf aan dat u ijverde voor een speelplaats en begraafplaats (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uw partijbrief, die trouwens slechts een kopie betreft, stelt echter dat u een 'specially super active' lid bent (zie document 2, groene map). Redelijkerwijze zou dan ook mogen worden verwacht dat u meer details over uw activiteiten kan vertellen en dat u de laatste nationale verkiezingsdatum kan situeren (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.7). Opnieuw zijn uw verklaringen dus niet gelijklopend aan uw documenten, hetgeen uw asielrelaas verder ondermijnt.

Het CGVS stelde vast dat u geen enkel origineel identiteitsbewijs met foto voorlegde, enkel een kopie van een geboorteakte. Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 7 september 2010 dat u uw identiteitskaart hebt achtergelaten in Bangladesh (zie verklaring punt 21). Dit is tegenstrijdig met uw antwoord tijdens het gehoor bij het CGVS namelijk dat u geen identiteitskaart hebt (zie gehoorverslag CGVS p.8). Na confrontatie antwoordde u dat de tolk bij de DVZ een fout maakte of dat het verkeerd werd voorgesteld (zie gehoorverslag CGVS p.11). Nochtans werd uw verklaring voorgelezen en hebt u deze gehandtekend voor goedkeuring. Wat hier ook van zij, u gaf zelf aan dat Bangladesh identiteitskaarten uitreikte in 2006 of 2007 (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat u, een hoger opgeleide stemgerechtigde Bengaal, geen identiteitskaart zou hebben. Uw geboorteakte is een fotokopie zonder foto. Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het hier wel degelijk uw eigen geboorteakte betreft.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. U stelde zelf dat de krantenartikels uw naam niet bevatten (zie gehoorverslag CGVS p.10). Ze voegen dan ook niets wezenlijks toe aan uw asielaanvraag. De enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden. Wat betreft het medisch attest, zijn uw verklaringen tegenstrijdig aan de inhoud van het medische rapport. Ten eerste volgens het medisch rapport zou dit incident plaatsgevonden hebben om 8.30 A.M. (zie document 3, groene map). U verklaarde echter dat het 's nachts gebeurde (zie gehoorverslag CGVS p.13). Ten tweede kan u deze gebeurtenis niet exact dateren. U gaf aan dat het misschien in februari 2008 was (zie gehoorverslag CGVS p.13). Nochtans legde u een document voor waarop de volledige datum vermeldt staat met name 2 februari 2008 (zie document 3, groene map). Ten derde verklaarde u meermaals dat u heel erg gewond werd (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.13). Uit uw medisch rapport blijkt echter dat uw verwondingen miniem

waren ('tender swellings', zie document 3, groene map). Er kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw vrees voor de 'Awami-League'.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van "de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991)".

Hij wijst erop dat hij verschillende documenten neerlegde ter staving van zijn asielrelaas. Hij legde een brief neer van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Verzoeker deelde tijdens het gehoor mee dat hij niet zeker wist of er een arrestatiebevel was tegen hem. In Bangladesh was hij hiervan niet op de hoogte en zijn familie gaf hem niet veel informatie wanneer hij contact opnam. Hij kwam hiervan maar op de hoogte door de brief van de partij en is zeker dat zijn familie informatie achterhoudt.

Verzoeker stelt dat zijn verklaring inzake het medisch attest overeenstemt met de hierop vermelde datum. Hij gaf aan dat de feiten in februari 2008 plaatsvonden en in het attest staat de datum 2 februari 2008 vermeld. Er werd meermaals aangehaald dat hij de data, wanneer hij deze niet exact wist, ongeveer mocht melden. Bij de beslissing argumenteert men dat hij de data niet exact vermeldt.

Inzake zijn identiteitskaart deelde verzoeker mee dat hij zich niet herinnerde waar deze was aangezien hij deze in Bangladesh niet vond. Hij deelde mee dat het daar niet zo belangrijk was deze steeds mee te nemen. Verzoeker legde wel een geboorteakte neer. Hij legde een officieel document neer maar de commissaris-generaal laat niet eens onderzoeken of nagaan of het een authentiek document betreft, en dit ongeacht de enveloppen die verzoeker neerlegde en waarin hij deze documenten ontving.

Betreffende de naam van de BNP deelt verzoeker mee dat een fout moet zijn geschied door de tolk. Deze maakte blijkens de feiten ook een fout betreffende de tussenstop van het vliegtuig aangezien dit niet in Dubai maar in Doha was. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker vaag en algemeen was over zijn activiteiten terwijl op de partijbrief staat dat hij actief lid was. Uit het dossier blijkt niet wat de activiteiten van de leden van de partij zijn of welke activiteiten de secretaris voert, noch wat het partijprogramma en de doelstellingen zijn. Aldus blijkt niet wat de activiteiten van de secretaris zijn.

Door een summiere motivering te geven van één pagina is de commissaris-generaal tekort gekomen aan de motiveringsplicht.

2.2.1. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Nog daargelaten dat verzoeker niet preciseert welk artikel van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hij *in casu* geschonden acht, blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Derhalve voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in dit kader in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij omtrent zijn voorgehouden reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Dit klemt des te meer daar hij aangaande deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hij kon niet preciseren onder welke naam hij per vliegtuig van Bangladesh naar Doha zou zijn gereisd of welke geboortegegevens waren opgenomen in het valse paspoort dat hij zou hebben gebruikt bij zijn reis. Evenmin wist hij waar hij na zijn aankomst in Italië gedurende een aantal dagen zou hebben verbleven, noch of er documenten werden gebruikt voor zijn busreis naar België (administratief dossier, stuk 3, p.8; stuk 11, nr.33).

Verzoeker brengt evenmin originele documenten bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en geeft hiervoor geen aannemelijke verklaring. Hij legde immers tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn identiteitskaart en geboorteakte. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 7 september 2010: *"Mijn geboorteakte en identiteitskaart bleven achter in Bangladesh"* (administratief dossier, stuk 11, nr.21). Bij het CGVS verklaarde hij echter dat hij in Bangladesh niet over identiteitsdocumenten beschikte, dat dit niet belangrijk was en dat hij dit niet nodig had. Tevens verklaarde hij uitdrukkelijk dat hij geen identiteitskaart had omdat hij er geen aanvraag. Even verder gaf hij dan weer aan niet te weten of hij een identiteitskaart heeft en of zijn vader hem er één gaf doch bevestigde hij nogmaals uitdrukkelijk dat hij er geen aanvraag (administratief dossier, stuk 3, p.8, 11). Zijn verklaring dat de vertaling of voorstelling bij de DVZ verkeerd zijn (*ibid.*, p.11), kan niet worden aangenomen. Verzoeker gaf bij de DVZ aan de tolk te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk. Voorts ondertekende hij het verslag van de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord, nadat het hem werd voorgelezen in het Bengaals, waarmee hij tevens bevestigde dat de in dit verslag vermelde inlichtingen oprecht waren (administratief dossier, stuk 11). Waar verzoeker in het verzoekschrift beweert dat hij zou hebben verklaard dat hij zich niet herinnerde waar zijn identiteitskaart was omdat hij deze in Bangladesh niet vond, dient te worden opgemerkt dat de hoger aangehaalde verklaringen niet voor interpretatie vatbaar zijn en geen ruimte laten voor de nuancering die verzoeker tracht aan te brengen.

Wat betreft de neergelegde kopie van verzoekers geboorteakte dient te worden opgemerkt dat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht (administratief dossier, stuk 13: documenten). De commissaris-generaal kon aldus, daar waar verzoeker hem dit verwijt, op basis van deze kopie de authenticiteit van dit stuk niet nagaan. Dient bovendien te worden opgemerkt dat blijkens de inhoud van deze kopie zowel de registratie van verzoekers geboorte als de afgifte van het document dateren van 5 december 2010, hetzij geruime tijd na zowel zijn vertrek uit Bangladesh als het afnemen van zijn verklaringen bij de DVZ. Hoger bleek echter dat verzoeker op 7 september 2010 bij de DVZ aangaf dat hij zijn geboorteakte in Bangladesh achterliet. Dat hij bij het CGVS aangaf dat hij in Bangladesh niet over identiteitsdocumenten beschikte en een kopie van een geboorteakte neerlegde die slechts zou zijn uitgereikt een aantal maanden na het afnemen van zijn verklaringen bij de DVZ is aldus bevreemdend. Dit klemt nog des te meer daar hij zelf niet kon preciseren wanneer zijn vader zijn geboorteakte zou zijn gaan halen. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat het feit dat verzoekers vader de geboorteakte waarvan verzoeker een kopie neerlegde probleemloos zou hebben verkregen bezwaarlijk kan worden gerijmd met de vrees die verzoeker stelt te koesteren jegens de autoriteiten in zijn land (administratief dossier, stuk 3, p.8).

Verzoeker slaagt er voorts in het geheel niet in zijn beweerde profiel als lid van de BNP aannemelijk te maken. Uit zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij zelfs niet bij machte bleek de naam van deze partij op correcte wijze weer te geven, daar waar hij stelde dat BNP staat voor 'Bangladesh National Party' in plaats van 'Bangladesh Nationalist Party'. Verder blijkt hieruit dat hij niet kon aangeven wanneer de laatste verkiezingen in Bangladesh plaatsvonden en niet ging stemmen, alsmede dat hij vaag en algemeen bleef wanneer hem werd gevraagd naar zijn concrete activiteiten als secretaris binnen de partij. Dat inzake de naam van de partij een fout moet zijn geschied

door te tolk kan niet worden aangenomen. Verzoeker leidt dit af uit het feit dat de tolk foutief zou hebben vertaald dat hij een tussenstop maakte in Dubai in plaats van in Doha, doch waar dit inderdaad foutief wordt gesteld in het feitenrelaas van de bestreden beslissing blijkt uit het gehoorverslag van het CGVS dat de tolk wel degelijk correct vertaalde dat verzoekers tussenstop in Doha was (administratief dossier, stuk 3, p.9), zodat de vergissing in het feitenrelaas zich niet situeert op het niveau van de vertaling doch wel bij het opstellen van de bestreden beslissing. Verder werd aan verzoeker bij aanvang van het gehoor gevraagd of hij te tolk begreep en werd verduidelijkt dat eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – gemeld moesten worden. Verzoeker gaf eenduidig aan de tolk goed te begrijpen en formuleerde geen opmerking inzake de vertaling tijdens het gehoor. Verzoeker en zijn raadsman formuleerden evenmin enige opmerking in die zin wanneer hem hiertoe aan het einde van het gehoor de kans werd geboden (*ibid.*, p.1-2, 18). Dat verzoeker niet bij machte bleek de naam van de partij correct te benoemen en vaag bleef inzake de verkiezingen en zijn activiteiten kan niet worden gerijmd met de inhoud van de door hem neergelegde kopie van de brief van zijn partij (administratief dossier, stuk 13: documenten). Volgens deze brief zou hij immers een ‘ervaren politicus’ zijn, hebben deelgenomen aan en de organisator zijn geweest van talrijke meetings, seminaries en optochten en een ‘super actief’ lid zijn geweest. Gelet op het profiel dat in de partijbrief wordt toegekend aan verzoeker, kon redelijkerwijze worden verwacht dat hij meer doorleefde en concrete verklaringen zou afleggen omtrent zijn activiteiten.

Verzoeker stelt vervolging te vrezen vanwege de Awami-league en het Rapid Action Battalion (RAB), en dit ingevolge zijn activiteiten voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP). De geloofwaardigheid van deze vrees wordt verder ondermijnd doordat hij, nadat hij in februari 2008 zou zijn geslagen door de Awami-League en in 2009 zou hebben gehoord dat hij werd gezocht door het RAB, nog tot augustus 2010 zonder problemen in het land bleef. Dit klemt nog des te meer daar hij die tijd zou hebben verbleven bij zijn tante. Dat hij, ondanks dat hij zou worden gezocht door de Awami-league en het RAB, nog zulke lange tijd bij een familielid kon verblijven zonder dat iemand hem daar ooit kwam zoeken, is niet aannemelijk. Bovendien blijkt hieruit dat verzoeker weinig haast kende het land te verlaten, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de oprechtheid van zijn voorgehouden vrees.

Daarenboven blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals met terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij, ondanks dat het antwoord op deze vragen duidelijk blijkt uit de inhoud van de door hem zelf neergelegde kopie van de partijbrief, niet wist of er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd tegen hem, noch of hij formeel werd aangeklaagd. Dat zijn verklaringen niet gelijklopend zijn met de inhoud van de door hem neergelegde documenten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Bovendien heeft verzoeker zich ook nooit geïnformeerd of er tegen hem een klacht werd ingediend, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnt, en legde hij evenmin juridische documenten neer aangaande zijn beweerde problemen.

Verzoeker heeft tevens, zo blijkt uit het voorgaande, klaarblijkelijk nagelaten zich te informeren omtrent de inhoud van de kopie van de partijbrief die hij neerlegde ter staving van zijn asielaanvraag. Hij bleek immers niet op de hoogte te zijn van het feit dat in deze brief wordt vermeld dat er een arrestatiebevel en een klacht tegen hem zouden lopen. Verzoeker verklaarde bovendien, gevraagd naar de inhoud van de brief: *“Ik las de brief niet, ik weet dat ik de secretaris was, als ik het wist, zou ik het vanbuiten hebben geleerd”* (administratief dossier, stuk 3, p.6). Dat hij zich niet eens de moeite heeft getroost om zich op de hoogte te stellen van de inhoud van de partijbrief die hij zelf neerlegde ter ondersteuning van zijn aanvraag getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor zijn problemen, doet afbreuk aan de ernst en oprechtheid van zijn vrees en ondergraaft de geloofwaardigheid van zowel de inhoud van de neergelegde brief als zijn relaas.

Uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden motivering, blijkt dat hij eveneens heeft nagelaten zich te informeren inzake de inhoud van de door hem neergelegde kopie van een medisch attest (administratief dossier, stuk 13: documenten). Zo kon hij, ondanks dat deze datum uitdrukkelijk in dit attest wordt vermeld, niet preciseren op welke datum hij zou zijn aangevallen en geslagen door de Awami-League. Voorts legde hij met dit attest tegenstrijdige verklaringen af. Verzoeker beweerde immers dat hij 's nachts werd aangevallen, terwijl hij volgens het attest om 8u30 's morgens zou zijn aangevallen. Verder beweerde hij meermaals dat hij heel erg gewond werd, terwijl uit het medisch attest blijkt dat zijn verwondingen miniem waren.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag. De neergelegde documenten vermogen niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen (*ibid.*). De neergelegde krantenartikelen bevatten nergens zijn naam (administratief dossier, stuk 3, p.10), zodat deze niets toevoegen aan het relaas. De kopie van verzoekers

geboorteakte werd reeds hoger uitvoerig besproken. De kopieën van de partijbrief en het medisch attest worden slechts bijgebracht in kopie zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën en te meer daar verzoeker hiervoor een kennelijk gebrek aan interesse vertoonde en met de inhoud van deze stukken strijdige verklaringen aflegde, geen bewijswaarde kan worden toegekend.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de sub 2.2.3. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS